

жаной за холмскими упятами, что не лишь бы, — и Гавноръ и Полякъ бы не бачити въ Россіи переслѣдованиемъ упятой. Самъ толерантій Россіище бажають, чтобы задля вѣры и обряду люде не терпѣли.

Зъ Петербурга доносятъ, что тамъ заноситъ на великий процессъ интенданты войсковыхъ въ войны россійско-турецкой за воинъ надѣжности и спрененія. Въ процессѣ буде фигурировати 250 обжалованныхъ.

Нѣмеччина. На засѣданію сейму прусского зъ дня 7 марта пришла на порадокъ дневной справы поновленіе посольства прусского въ Ватиканъ. Въ буджетъ вставлено на тую цѣль 90.000 марокъ. Была надѣя, что самъ имп. Бисмаркъ зъявилъ въ сеймѣ и заберегъ голость при той позиціи, щобъ послать, въ якій стыдъ находится теперь переговоры Пруссіи съ куріею римскою. Однакожъ Бисмаркъ не прибѣгъ на засѣданіе въ заступничьего підсекретаря стану дѣлъ заграниценныхъ дѣлъ Буша. Той сказавъ, что по вступленію изъ престола папскаго Леона XIII отношения межъ Римомъ и Аугустіанами змѣнились на лучше, что держава, числяща надѣя 8 миллионовъ католиковъ, починна стараться о томъ, щобъ особный посолъ заступалъ интересы католическихъ подданныхъ при големъ церкви. Противъ позиціи въ буджетъ на посольство прусское въ Ватиканъ выступили националь-либералы и поступовцы. Въ оборонѣ позиціи выступивъ съ бѣдѣю провѣдникъ партіи центра (католицкой) Виндторгѣстъ. Онъ наставлялъ на коинчику потребу згоды правительства отъ столицею апостольской, щобъ спокойно въ отношеніяхъ церковныхъ Нѣмеччина могъ быти привереніемъ; дальше высказывалъ Виндторгѣстъ надѣю, что съ часомъ зъ посольства прусского при Ватиканѣ вытворится нѣмецка амбасада. — Позицію принялъ сеймъ значно болѣеюго голою.

Парламентъ прусскій принялъ въ другомъ читанію законъ о выкупѣ колѣкохъ приватныхъ жалѣзницъ черезъ державу.

Франція. Французскій министръ справъ внутрѣшнихъ выдаѣтъ циркуляръ до властей на-кающей не допускать жадныхъ уличныхъ манифестиций въ рѣчию парижской коммуны, которая при-падаетъ на 18 с. м.

Воіско французскога сточило битву зъ Арабами на територіи мароканской. Начальникъ войска французскога дѣствуетъ за тое нагану и наказъ, щобъ на будуще шанувавъ право межинародне.

Межъ мѣстомъ Тунисомъ и Керуаномъ (въ Тунисії) замордували Арабы десять Европей-цѣвъ, купцѣвъ, котрій выѣхали зъ Туниса прода-ватъ товары востокскимъ французскимъ въ Гаффѣ.

Англія. Газеты звѣщаютъ, що министерство Глайдстона намѣрле запроектуєтъ европейскій конгрессъ для обсужденія пытала о остаточномъ устройствѣ Босніи и Герцеговины. Берлинскій трактатъ по-ручаетъ Австріи лишь оккупацию, а не прилученіе провинцій до монархіи; высшій же надѣбрь належить всѣмъ европейскимъ державамъ.

Сербія. Pressе одержала телеграмму зъ Бѣль-городу о принятии королемъ Миланомъ послѣ ав-стрійскаго, котрый складалъ королеви благожеланіе по случаю проголосованія Сербіи королевствомъ. Посоль высказалъ симпатію и вдоволеніе, съ а-кимъ Австріи перша признае поддѣненіе Сербіи до достоинства королевства. Сербія — казавъ посолъ — все буде о тѣмъ памятати, що Австрія таку симпатію показала Сербіи не за-для збли-женія географичного, але зъ новажанія для Сербіи яко такої державы, котра провадить политику розумну и лояльну. Король Миланъ, дякоющи за симпатію, отповѣнь, що Сербія и на будуще буде держати политику розумної, лояльної найлучше отповѣдаючої интересамъ краю, щобъ тыль дати доказъ, що нове королевство буде елем-ментомъ порядку, спокою, постолности, поступу и цивілізаціи. Підѣтъ конецъ сказавъ король, що его чувства — суть въ чувствами народу серб-скога. Кромѣ Австріи прислали благожеланія новому королеву: Туреччина, Італія, Россія, Ромуния и Чорногора.

НОВИНКИ.

— Музикально декаматорскій вечерь въ память XX-тихъ роковинъ смерти Тараса Шевченка отбувался вчера въ сали „Народного Дому“ и выпавъ не-звѣчайно хорошо. Гостей зѣ Львова и зѣ провин-ції было такт много, що сали и обѣ галеріи були биткомъ повні; на тѣмъ всенароднѣмъ тор-жествѣ бачили мы на нашу радость такожъ по-важне число мѣщанъ. Программа буде виполнена яко набудачайше. Вступна рѣчъ п. Вола. Бар-війскога зробила глуб-ко враженіе на всѣхъ присутнїхъ. Декламація п. Корнила Устяновича викликала правдиве одушевленіе; по декламації Шевченкової „Розрѣто могила“ мусѣнь на неумовкаючій зазывѣ гостей въ голосити другу декламацію: „Чигрин“ Шевченка. — Музикальна и вокальна часть программи очаровала всѣхъ яко добромъ піснѣ, такъ и ихъ викона-ніемъ. Розъвентуязирована публичність обсыпала оплесками п. Вахнинина, Цетвінського, Ардана, о. Стрѣйскаго, паню Цеглинську, п. Зѣбреховську, паню Правиль и др. Чудово красну канту на-шого славнозвестного кіевскаго композитора п. Лысенка мусѣнь хоръ изъ неумовкаюче желаніе гостей повторити. Телеграмма зѣ всѣхъ оторвіла галицькою Руси а то и зѣ Вѣдни, Кракова, зѣ Фочи (въ Герцеговинѣ) насило надѣ 40; — такого множества телеграмъ може еще й нѣкогда бувало. Въ загалѣ вчера выпавъ такъ тор-

жественно, яко тѣлько може бажати шире серце Русини, неизглубиме въ свой любови и въ своємъ почитаніи нашего незабутного руского національного сївца, Тараса Шевченка. Нѣдѣль піршиє враженіемъ, внесеннымъ зѣ вечера, по-дась на разѣ тыхъ колѣкохъ строчокъ на радость нашимъ Ви. Читателямъ. (Ил. Б-й.)

— Пріятнѣй телеграмма на вчера въ память Тараса Шевченка пасшила еще зѣ Кієва и зѣ Цириху бѣть тамошнѣхъ Русинѣвъ — але донерна такъ пізно, що вже годъ було ихъ отчитати въ часѣ вечера. Тымъ менеше вѣтка о пасшивихъ телеграммахъ зѣ України и бѣть цирихскіхъ Русинѣвъ скоро рознеслась по цѣлому Львову и всѣ Русини радувались, що наше народне свято въ память безсмертного Кобзира пішлось такъ широкій отгомонъ въ сердцахъ нашихъ Земляківъ.

— Вечерь въ память Шевченка въ Петербургѣ. Якъ доносятъ россійскій газеты, петербургскіе музикальне товариства аматорівъ мало устроїти вчера, для 10. марта, музикальный вечерь въ память поконіти смерти Шевченка. Программа вечера обѣйтись въключено самій малорускій ка-валки.

— Зъ Дрогобыча пишуть намъ: Середъ теперѣшніхъ тяжкихъ атмосферъ дѣйстою подобнѣмъ до сонечного проблеску середъ хмарного днія бувъ для насъ вчера вчера вчера, коли обходжено память смерти Шевченка, по першій разъ въ на-шому гордѣ. Не малою столько силъ артистичнѣхъ, скористали мы зъ пробуятою тутъ те-атру руского підѣю дирекцію Біберовича-Грине-віцкого, и дано въ честь XX-тихъ роковинъ смерти Тараса Шевченка представление театральне комедіоне „Наталка Полтавка“, по чѣмъ слѣдувала декламація поезії: Тополя черезъ паню Біберовичу мистерию въголосиена, и образъ живий представляючій бандуристу и слухаючу громаду руского люду робінъхъ станівъ, зъ би-томъ Шевченка посередъ, надѣя которымъ геній примиа лавровий вѣнецъ. — На зазывѣ коми-тету зобралися публика дуже численно, велика сали була биткомъ наповнена, всѣ стани взяли удѣль, Русини мѣсції зобралися майже всѣ, лиши зъ окопицѣ сподѣвались мы на сей вчера бѣльше. Тутъ мусинъ згадали, що и польська публика численно зобралися почити память нашого генія. Комитетъ постановивъ на будуче обходить що року память Шевченка. Дохдѣя призначений на стипендію имени Шевченка, буде, здась, до-быть значни.

— Въ справѣ слѣдства карного противъ уважнѣнныхъ Русинѣвъ пише львівскій кореспондентъ краков-ской „Reformy“ (Ч. 58 зъ дня 11 марта): „Слѣдство поступає напередъ досыть швидко и найдальше до двохъ мѣсяцівъ буде скідчене. Сині дніми повернувшись до Львова одинъ зъ судівъ слѣдчихъ п. Саханекъ зъ поездки въ Тернополь-щину, где переслухавъ до 300 свѣдківъ. Теперъ знову вѣде зѣ Львова другій судій п. Ляховецъ въ гдѣякій окрестності въ полуедин-вѣхідній часті краю. „Дальше кореспондентъ „Reformy“ стараючись ослабити вагу донесенія „Dziennika polsko-го“ о тѣмъ, що будь львівскій засыпаний безчисленными денуніціями зъ краю, — какже, що беззмінній денуніції дѣстяю будь лиши зъ самихъ moskalofilow“ (!!) та ихъ со-ніківъ (?) жидовъ. Справдѣ — не абы якій гуморъ!

— Ревізія. Въ Устю Зеленомъ отбула ревізія у о. Михаила Тындіка, сотрудника приходского и въ громадской читальніи. Ревідували зъ наказу намѣстнити самъ ц. к. староста зѣ Бучача.

— Зъ Бобрекого пишуть намъ, що тамошній жи-ды розпустили мѣжъ народомъ поголоску, що по-Львовѣ сидить „въ криміналѣ“ дуже богато душ-настѣрѣть рускіхъ за то, що приводили народъ до присяги на тверезості.

— Зъ театру вѣнѣи. Кромѣ ви-численныхъ раненыхъ воїнѣвъ Русинѣвъ умѣщенныхъ въ шпиталяхъ, которыхъ імена мы вже недавно подали, находятся въ шпиталю въ Фочи еще два зѣ 77 (самборскаго) полку: Иванъ Зрайло и Иванъ Бугенъ, оба тяжко ранені. Після урядової статистики було убитихъ и раненыхъ въ боїхъ стъ повстанціями до 26 лютого: 12 офіціорѣвъ и 164 жовнѣрѣвъ. Збитихъ: 5 офіціорѣвъ, 39 жовнѣрѣвъ, 3 жовнѣрѣвъ не отшукано; тяжко ра-неныхъ 3 офіціорѣвъ въ 75 воїнѣвъ; легкі раненыхъ 4 офіціорѣвъ и 47 воїнѣвъ.

— Зъ православія на ую перешла сими дніми громада Путілова на Буковинѣ. Причины сего були вже поясненій въ „Дѣлѣ“ въ дониси зѣ Буковини, недавно умѣщеної.

— Голодъ грозить 5 громадамъ въ повѣтѣ коломийскомъ. Старосто зажадало бѣть памѣтництва 4000 зр. запомоги.

— Пароходство на Днѣп-рѣ. Львівскій часописи доносятъ, що п. Брониславъ Слонецкій, ди-ректоръ роляничої спілки въ Станиславовѣ и Ка-зимирѣ Наварскій будовничій зѣ Львова, вспе-ли до министерства прошење, щобъ удалило имъ въклюючну концесію на удержаніе плавби на Днѣп-рѣ межъ Галиччина и Оконами чрезъ 15 лѣтъ.

— Именованія. Президентъ суду окружного въ Переяславі, дѣрѣ Трушъ, іменованій совѣтни-комъ двору при найвишшому трибуналѣ.

— Министерство справъ внутрѣшніхъ завѣзло черезъ памѣтництво всѣ старости, щобъ якъ найстрогше въпомнили въ практицѣ законъ про-тивъ волоцюжства и въ загалѣ противъ всіхъ неробівъ, а колибѣ теперъ обовязуючі закони мають оказати въ недостаточнимъ, то власти мають подати вексазвики, въ якій способъ далобимъ тому зарядити въ дорозѣ законодательнѣй.

— Статистичній даты університету Черновецкого за-вича, що до Сераєва вислали свого брата Станіка Радонича випросити его зъ турецкої неволї въ кары. Але наїтъ братъ князівській не мѣгъ ви-просити Ковачевича отъ страшної кары. Коваче-вичу однакожъ не судилося згинути зъ рука Турка: одного ранку сторожа тюреми побачила двері Ковачевичевої казні отвореними, — а за нимъ самимъ въ слѣдъ прошавъ; бѣт уїтъ въ Чорно-гору. Якъ толькъ вибухнуло въ 1875 р. въ Нес-вінське герцеговинське повстаніе противъ Турка, Ковачевичъ сейчасъ явлюється межъ повстанціями. По оккупации Босніи и Герцеговини Австрією, однакожъ Ковачевичъ не призначавъ берлинського губернатора, не піддававъ съ своимъ товарищомъ въ недоступніхъ горахъ Герцеговини. Австрій-ське правительство, яко звѣтно, було визначило 400 дукатовъ тому, кто убѣ Ковачевича, — але никто такій досі не знайшовъ, хотій вѣдомо було властямъ, що Ковачевичъ заходивъ до своєї домовини, где живъ його жівка и дѣти (мас двохъ синівъ). Коли Кривошляє въ южній Далматаї пішли бути, Ковачевичъ сейчасъ почавъ съ ними зноситись и зъорганізувавъ повстаніе въ Герцеговинѣ, котре толькъ клопоти натворило нашої державѣ.

— (Добрий вѣсті). Дня 7 лютого около 3 год. въ день вибуху пожаръ на сценѣ тымчасового театру ческого въ Праздѣ, підчаста направи газо-вой рури черезъ неоглядніхъ роботниківъ. Ма-шинистъ театральний, чоловѣкъ притомний, спусти-ти зараза жалѣзну куртину въ насипана сторо-жа пожара огонь зачасу притушила. — Варшава числила після конспірації зѣ 9 лютого с. р. 406.261 душъ, разомъ вже съ войскомъ. Мушинъ (безъ 19.078 жовнѣрѣвъ) було 184.893, а женщина 202.290. — Зъ Нѣмеччини вилемітрувало въ 1881 р. до Америки 210.547 особъ, два рази бѣльше, яко въ р. 1880. Мушинъ вилемітрувало 123.235, а женщина 87.312. — Завязавши коми-тетъ, котрый має збирати складки на фондъ сти-пенійній имени помершого недавно послла собо-вистого Игнатія Лукасевича. Зѣ того фон-ду мають роздѣляти почетній запомоги ревнѣ-вітамъ сельськимъ. Намѣтництво позволяло зби-рати складки по цѣлому краю. — Въ Чернівцяхъ сконстатувала судова комісія таке перенесеніе тамошній візницѣ, що одній вязень умеръ заду-шеній. Виїнчено для того 30 інквізитовъ на вольну стону.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Третій зборникъ українськихъ пѣсень М. Лы-сенка, мѣстичн. въ себѣ, яко попередній два зборники, 40 пѣсень, появившись въ продажѣ въ книжнѣй и музикальнѣй магазинѣ Болеслава Корейко въ Кіевѣ. Цѣна зборника 3 рубль 50 коп., съ пересылкою 4 рубль. Там же продаються и оба попередній зборники по 2 рубль 50 коп., съ пересылкою по 3 рубль.

— Товариство „Просвѣта“ видала за рокъ 1882. гід. першу книжочку (зъ загаліного числа вида-вництва 65-ту зъ порядку) и заг.: „Мартвѣц-кій Великденъ“. Оповѣданіе Григорія Ківкія Основленка. Въ додатку: „Справа зборівъ „Просвѣти“. Цѣна 8 кр. На-кладъ друкавався въ 2000 примѣрникахъ.

— Въ Кіевѣ виходить теперъ 16 періодичніхъ видань, а именно: 6 природничихъ и медицин-скихъ, 6 церковныхъ, 3 політичній (Зара, Трудъ и Кіевлянинъ), 2 офіціяльний, 1 историчній жур-налъ („Кіевская Старина“), и 1 университетскій („Університетська Ізвѣстія“).

— Въ Кіевѣ виходить теперъ 16 періодичніхъ видань, а именно: 6 природничихъ и медицин-скихъ, 6 церковныхъ, 3 політичній (Зара, Трудъ и Кіевлянинъ), 2 офіціяльний, 1 историчній жур-налъ („Кіевская Старина“), и 1 университетскій („Університетська Ізвѣстія“).

ЦѢС. кор. прив.

АЦІЕНДА АССИКУРАТРИЧЕ